

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4
Negyed évre	2
Egyes szám ára 30 fillér.	

Felolós szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. I. k. a. ny. I. Erő könyvkereskedésben Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitler sora egy korona.

Vizbeesett vasuttern.

Alsólendva, 1910. július 23.

A mi városunk a lemondások városa. Amilyen lelkesedéssel bábsádkodunk egy-egy újszülött praktikus terv első lépcső-problámánál, olyan érzéketlen indolenciával bontjuk reá önkzünkkel a halotti szemfedőt akkor, amikor egyik vagy másik okból az újszülött meghalni kénytelen. Dehogy busulunk a halála fölött! Dehogy emlékezzünk vissza a tobdzóó lelkesedésre, amelyel a korai halált halt eszme megszületését akartuk fejlethetlenné tenni! Legfeljebb megállapodunk abban az egyszerű véleményben, hogy „kár érte, még élhetett volna.” azután naprendre térünk felette, ad acta helyezzük, és ennél az aktuálisnál anyvi szíjfájdalmat sem érzünk, mintha arról lenne szó, hogy egy kellemes mulatság élvezetéről kell lemondanunk.

Utálhatnánk a leánypolgári eszméjére, utálhatnánk a vasuti gyalogjáró, a villanýra, legújabbán pedig a telefon eszméjére, de most hagyjuk mindezeket. Ezek a város belső rendezettségét jelentik, amiről pedig szó esik: az a város fejlődésével, haladásával van szoros összefüggésben. Arról akarunk beszélni, hogy egy szépen indult tervvel, az alsólendva-nagykanizsai vasut tervével megint szegényebbek vagyunk. Mert hiába áttartuk magunkat esztendőkön át, hiába fűztük az eszméhez egy dusan termő szép vidék gyors fellendülését, hiába rajzoltuk lelki szemünk elé a letenyei ut fele poroszáló vicinálisat, mely egy nagy területet lenne hivatal kulturálilag és gazdaságilag a nagyvilághoz közelebb hozni: a terv meghalni készül, de nem magamagától, hanem megfoghatatlan nemtoródomség, vagy éppen rosszszakarát az, amelyel a megvalósuláshoz már-már közel álló terv ellen török.

De mondjuk el szép sorjában, hogy mi történt. A letenyei vasuttern első engedélyése a Pallos-cég volt, mely egy vagyont költött arra, hogy az érdekeltséget összehozza és a munkálatokat megkezdhesse. De ez nem sikerült neki és dacára a nagy költségeskedésnek, félre kellett állania. Most Szalay Károly mérnök, a városunkban is többször megfordult ritka erélyességű szakember vette kézbe az ügyet és törhetetlen buzgalommal, vagyona feloldozásával addig dolgozott, agitált és fáradozott, míg végre sikerült az érdekeltség hozzájárulását megszereznie, majd pedig egy pécsoportot az építés finanszírozására megnyernie. Most már csak a törvényhozás engedélye volt hátra. És itt megakadt az építkezés.

A bekövetkezett politikai bonyodalmak közben persze álmundunk sem lehetett a megvalósulásról. Még kellett várnnunk egy munkaképes kormányt, mely helyrehozza az elmulasztottakat. És most ide hallgass vi-

lág! A jelenlegi kereskedelmi miniszter a minap 22 vicinális-javaslatot terjesztett a képviselőház elé. Pont huszonkettőt. És talán közöttük volt a letenyei vasut terve? Nem, a letenyei vasutról szó sem esett. Hanem szó esett sokkal jelentéktelenebb, sokkal később született vicinális tervekről, amelyek fölött előmunkálat tekintetben toronymagasságnýra áll a miénk.

Mi ez: mellőzés, vagy több ennél, rosszszakarát, — nem tudjuk. Csak azt tudjuk és érezzük, hogy nem szabad annyiban hagyni a dolgot, nem szabad engedni, hogy véglegesen vízbe essen ez a gyönyörtörten indult vasuttern, hanem a feltámasztás, az életre keltés érdekében meg kell mozdulniok és fel kell emlíniök a szavukat azoknak, akiknek hőbnyjárása a miniszteriumnál döntő befolyással bírhat.

A muraszombat-alsólendvai vasut el-alvása hogy nem kelt konsternációt közöttünk, ezen nem csodálkozunk és ez nem szolgálhat utmutatól. Ezt a vonatot a muraszombatiak sürgettek jobban, addig, amíg égett községük volt egy vasutra, vagyis amíg a körmendi vasut meg nem épült. De az alsólendva-nagykanizsai vasut amellett, hogy jobban megérett a kivitelre, nekünk egy könnyebb, gyorsabb és olcsóbb direkté összekötötést jelent a megye legnagyobb városával, egy fejlődésre hivatott mezőváros és egy vasuti forgalmat szonjajzó nagy vidék pedig vasutvonalhoz jut.

Nem hisszük, hogy Kanizsa és Letenye talpra ne álljon a félre tett, mellőzött vasuttern képviselőházi előterjesztése és jóváhagyása érdekében. Nem hisszük, hogy ne akadály egy küldöttség, mely — nem tudni mi okból — mellőzött vasuti tervünket a talai evitvéses lakhelylil rendelt valamelyik sarokból előkotorásza és mielőbbi jóváhagyását szorgalmazza. És ebben a halott-masztási akcióban nekünk is részt kell vennünk, a mozgalom bennünket sem hagyhat hidegen, és ebben az esetben el kell tekintennünk attól, hogy a lemondások városa vagyunk, hogy a vízbeesett tervek nekünk eddig sem okoztak fejfájást, hogy el tudunk mi lenni vasut nélkül is: miért exponáljuk hát magunkat. A letenyei vasut sorsa nem lehet reánk nézve közönyös, nem tekinthetjük másodrendű kérdésnek, mert ettől városunk kulturális, gazdasági és forgalmi fejlődése, haladása függ.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben

sokféle felvitelben

Olesó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papírkereskedésben.

K. Hajós Mihály ünneplése.

Vasárnap este impozáns és lelekemelő ünneplés színhelye volt a Korona-szálló nagytermében. Mint előre jeleztük, ekkor ünnepléte városunk polgársága a közügyek terén hervedhatatlan érdemeiket szerzett K. Hajós Mihály alsólendvai ügyvédet, akit a legfelső egyet a királyi tanácsos címmel és jelleggel tüntetett ki. A társasvasóra keretében történt igazán öszinte ünneplés összegyűjtötte mindazokat, kik mindenkor tisztelttel párosult bámulattal néztek ennek a vas-akaratu embernek a közérdeki tevékenységét, kik ezuttal szonóaiak révén az általános szeretet keresetlen szavaiban emlezték meg azokról a nagy áldozatokról, melyeket a kitüntetett hosszú évtizedekben keresztül a város és minden egyes polgára javára, fejlődésére és boldogulására hozott.

A szonóak a polgárság, a képviselőtestület, az iparoság és a tüztöltő-egylet nevében rövid-bőbb-hosszabb, de szívből jövő, szívből eredő szavakban mondták köszönetet városunk érdemei fiának, K. Hajós Mihálynak az irántuk és érdekében mindenkor kifejtett alkotó tevékenységéért, azáltal zárván beszédüket, hogy vajha a legvégöss emberki jog jutalmánál a kitüntetett példátlan munkásságát, hogy testi erőben épen meg számtalan esztendőig szolgálhassa e város érdekeit.

Az ünneplés lefolyásáról a következőket közöljük:

A Korona-szálló nagytermében terített asztalok mellett lefolyt ünneplés alatt majdnem a zsolofság megkötötték a termet K. Hajós Mihály tisztelői, kik percekig tartó mehojósban résztesítették belépésüket az ünnepléte. Az ünneplés kezdetén Karabélyos Elek nyug. táblai bíró távozott egy magas szárnyalású szonókatlanban az ünnepléte, rátréven K. Hajós Mihály érdemeire, melyet e város érdekében kifejtett érdeten munkásságával szerzett. Az egész város érzelmet hűen kifejező beszéd úgy az ünnepléte, mint az ünneplők lelkeiben mely nyomokat hagyott.

Vacsora közben dr. Brúnner József orvos a fölé megszokott zamatoss szonóki tehetséggel a következő értékes beszédet mondta a polgárság és a képviselőtestület nevében:

„Uraim! Aki a közügyek terén szerzett érdemeiket, aki a köz-nek tett szolgálataival érdemli ki a kitüntetést, az előtt kell, hogy minden embertársra meghajlása az elismerés zászlaját, mert aki idejét, tudását, sőt vagyonát a köz-nek, embertársai érdekében áldozza, arról nyugodtan elmondhatjuk, hogy erkölcsi fajslyára az átlagos mértéken felül van az erkölcsi értékben az átlagon felül emelkedett; csak nemes szív, nemes lélek lehet, amely a köz érdeke hűve, melynek a köz érdeket szonóai elétűszkévte.

A közügy fogalma nagyon tág, sok irányú: de conditio sine qua nonja tenni másért, az „én” kizárásával, conditio sine qua nonja az altruizmus, az egoizmus minden porokája nélkül.

Nem a kítőró lángész, az alkotó géne, de nemes lélek és érző szív az, mely ilyenre kvalifikál. Napoleon tenger eszével nem a köz-nek, hanem hóbortjának, a gloirmak szolgált, szobrárt, melyet maga állatallott, még kortársai döntöttek porba, de levett kitalálást és megilletéssel állunk meg ama márványsozor előtt, mely Budapest Erzsébet-terét díszíti, melynek

széreny és egyszerű férfi-alakjára hálátel tekintettel néz föl az anyá, karján gyermekekkel; ebből a tekintetből egy világ hálaig sugárzik az egész emberiség fölöttéje. Semmelweis féle, ki minden tudását, agra minden sejtjét nemcsak szentelte, de fel is áldozta embertársának.

De nemcsak nagy dolgokban, széles keretekben, hanem szerény milikében is kiválók az, kiből nem szív doboz, kiből nemes lélek lakik.

A felhőbe nyúló fényó szazaknak szolgálatja előtől ózonjat, de az ibolyáska kis illata is bájos és kedves.

A hatalmas hegyi patakár fakalszánjár a szarvas, de tartsd ki tenyered a csepög csöbe, a felgyülemlett maroknyi víz elég lesz, hogy a madárka szomját oltsa.

Egyik embert sorsa a világ szimpadiár állítja, a másik feltűnés elkölt, szik körben mozog, de ez is — miként amaz — az a közügynek tett érdemes szolgálatot, ha könyveket szántott, elmondhatja: nem étem hába.

Méltán állíthatja ezt magáról városunk érdemes polgára, Hajos Mihály kir. tanácsos ur, ha végtekinzt az ő szerettet Alsólendván, az érdemek, melyeket ő a városka körül szerzett, orszárlanszert képezik azoknak, amelyek őt a kitüntetésre méltóvá tették.

Mint a szerető és agógó anyá gyermekeit, úgy öleli ő évtizedek óta a városka ügyeit szívére, lesve, várva ennek végját, öhaját.

Nincs e városokban kulturális, humánus intézmény, mely szorosan össze ne volna forrva az ő nevével; ami szép, modern, az ő nevet dicséri. Ő alapította évtizedek előtt túzóltóiskolákat a nagy környéken, sok faragásolat a nagyanyai foglaltat fejlesztette és emelte a nagy művora; neki köszönhetjük jó részben, hogy kikerültek a világ országútarjára, a vasút építése körül hivataltalanok az érdemek; az utak rendezése, csatornázás, széptetés, fásítás körül pártalan buzgósságot fejtett ki.

Az ő jószágos szívéhez sohasem appellál hiába a nyomor; ha könyvet szántott: a boldogság könyvet lop szívére.

De uraim, szük egy pohárköszöntő kerete alhoz, hogy ezen belül méltathassam érdemeit; röpké szavaimmal szöbben beszélnék képviselő-testületünknek jegyzőkönyvé; azok tanuszkodnak arról, hogy ott, a hol e városka ügyeit intézik, ott az ő vezetése, az ő tanácsai megbecsülhetetlenség; de elő tanui nemek Alsólendva polgárai, akik örömmel ragadják meg a mai alkalmat, hogy írta, ezert hálaünnünk, szeretetünnök és becsültsünnök jeleit adják.

Poharomat Alsólendva képviselő-testülete nevével Hajos Mihály kir. tanácsos urra, mint e nagyköziség képviselő-testületének érdemes tagjára emelem!

Egy kis tévedés.

Doktor Topppán, foglalkozására nézve miniszter fogalmazó, a feleséget költöztette. Vagyis inkább csak a feleségének a butorát, mert önágyasá szülői kísérettel meg tegnap este elutazott töle örökre, bejelentvén neki fagyaszon, óh, vérfagyazó fagyasogással a választ. Topppán ur azonban agyútszik, utolsó leheletéig gavallér akart maradni s ennek találdonítható, hogy az asszonyka butorainak az elszántsától az ő személyes felügyeletére állt történt. Igaz, hogy ez keserves vállalkozás volt, de bizonyára annál férfiasabb. Csak azért is meg akarta mutatni a világának, de különösen „annak a hitünnének,” hogy olyan jó férfi, hogy meg a való feleség holmijára is örökdi, amikor koszira rakják.

— Temetés, temetés, — motyogta magában az öntelődöz férfiú. — Mit: temetés? Kivezést? Kivezések egy család boldogságot, am... (Hallja maga, vizgázzon arra a tikörre a lépés!) — szolt rá közben hangosan az egyik veszekedőre ha egyelőre nem is volt meg teljesen, de idővel okvetlenül bekövetkeztet volna, mint ahogy esős napok után is (— Le ne ejtsék valohogy azt a ládat! Edegy van benne!) kitisztul a nap. Hiszen ha civakodunk is néhányszor — már mint minden nap néhányszor, — azért élvegre mégis csak szeretük egymást, vagy micsoda! Hej! Olga (és a kezében egy kitört széklábbal, amit ott felejtettek, egyszerű kék lépésőt is ugorva szaladt le a második emeletől) a napzásmon után, aki

Utána Kiss Denes polg. iskolai igazgató méltatta tartalmas beszédében Hajos Mihályt, mint a polgári iskola egyik fejlesztője és a segélyező-egyet elnökének érdemeit. Kiss igazgató többek között ezeket mondta:

... Az ünnepeit Hájóvá a vezetésem alatt álló polgári iskola helyi hatóságának, az iskolaszéknek, illetve gondnokságnak immár 30 év óta üzbuzgó elnöke. Ebbeli minőségében kifejtett odaadó tevékenységét csak azok képesek kellőleg méltányolni, akik akár személyes tapasztalattal, akár a hivatalos akták révén átlátszóan ismerik ama nehézségeket, melyek iskolánk fejlesztésének oly hosszú időn át útjában álltak. Nem akarom füzetésen vázolni emleket, — hiszen ez egy rövid felszólalás keretében úgyse lehetetlen volna, — azért egyszerűen utalok arra, hogy egyeziben, az 1879. 80. tanévben, az akkori mostoha viszonyok miatt iskolánkat már a beszűntetés veszélye fenyegette. Ekkor Hajos Mihály ügyvéd ur volt az a férfi, aki a miniszterumban erélyes közbenjárásával a beszűntést elhárította és így iskolánkat városunk részre megmentette. De ugyanzen férfianak, mint iskolásként elnöknek, az intézet fejlesztése körül is kiváló szerep jutott. Az iskola iránti meleg érdeklődése, mindente kiterjedő figyelmé, lakadatlann buzgóssága az a katalizátor, amely szegény tanuló kitanusa tette lehetővé, hogy iskolánk államosítása s az új iskolaépítlet felépítése folytán az intézet fejlesztését több akadályok teljesen ledöfötték. Neki van a legelső érdeme abban, hogy az államosítás s az ezzel kapcsolatos építkezés a városra nézve oly kedvező módon vitetett keresztül s hogy iskolánk 24 évi zselléreskedés után végre saját helyiségekbe, a modern igényeknek megfelelő mai díszes otthonába költözhetett.

De meg kell emlékeznem ezúttal az ünnepeit férfianak egy igen szép erényéről is, t. i. nemességéről s az ebből folyó áldozatkészségéről. Hány szegény tanuló kitanusa tette szívünkben s magyellki áldozatkészségnek köszönhető, hogy iskoláit elvégezhetette! Hány szegény tanuló támogatót az ő anyagiak anélkül, hogy erőre a nagyközösségnek csak legkisebb tudomása is lett volna! Ugyanó volt a megteremtése a táptépzeti alapnak, melynek kamatából szegénysors tanulóink ma is segélyeztetnek.

Figyelemmel tehát az ő kiváló érdemeire, nemcsak illő dolog, hanem kötelesség is, hogy amidőn a legmagasabb helyről jött kitüntetés alkalmából a polgárság ünnepeit rendez a tiszteletre, ebből az ünnepekből a polg. iskola is kivétel a maga részre.

Örömmel ragadom meg tehát ezt alkalmat, hogy — figyelemmel elnöki működésének 30 éves évfordulójára is — szívem egész melegevel üdvözöljem Nagyságodat, s egyuttal a

tanítézet és ifjúság nevében a köteles hála és elismerés adóját is lerójam.

Fogadjá Nagyságod iskolánk fejlesztése körül kifejtett önzetlen fáradozásaiért és szegénysors tanulóink érdekében tanúsított nagyelkü áldozatkészségért legmélyebb hálaünnem és köszönetem. Legyen meggyőződve Nagyságod, hogy végtelen örömmel szolgol, hogy legalább néhány virágzálat én is hozzájárulhatok azon díszes koszorúhoz, melyet városunk polgárai s az erdeket egyetlek a mely tisztelt és ragaszkodás, az öszinte elismerés és hála virágiból fonnak a mai napon Nagyságod részére. Fogadját ez tőlem Nagyságod oly kegyesen, mint amily igaz szívvel, öszinte tisztelettel és hálaival nyujtom Nagyságodnak. Engedje a Gondviselés, hogy Nagyságod teljes erőben és egészségben s zavartalan boldogságban meg csak hosszú ideig a keresztút felvezesse áldásos munkálkodásának edes gyümölcseit!

Dr. Józsa Fábán orvos a Polgári Olvasóegylet nevében köszöntötte öszinte, lelkes szavakkal az ünnepeit. Ismertetete azt a fáradsáttalan agitációt és tevékenységet, amellyel Hajos Mihály a megalkatásnán fáradozott és a bámulat hangzó szót arról a haladást hozó böles munkálkodásról, melyet az ünnepeit közel 30 év elnöködsége alatt kifejtett. Hatatos beszéde közben kijelentette szónok, hogy az egyletnek nemcsak az alakulása, de fejlődése és megújmosdása is az ünnepeit nevéhez fűződik.

Hűs Gulya partestületi jegyző a helybeli iparosság nevében mondott egy talpraesett köszöntőt. Beszédéből a következőket közöljük:

„Nagyságos Tanácsos ur! Engedje meg, hogy a ma elhangzott jókívánásokhoz az iparosság is csatlakozhassék. Kétszerez kötelesség az iparosságnak ez, mert nem találunk az iparostület életében olyan mozzanatot, olyan mozzanatot, melyben Nagyságod mint virágító fátyka elől nem jart volna, s nem találunk időpontot, mikor az iparosság érdekeit érintő ügyekben Nagyságod a helyes irányt meg ne jelölte volna.

Városunk iparosság Nagyságodban egy mindig fényesen ragogó csillagot látott, mely csillag fényes sugarával a legnehezebb időkben, a legválságosabb pillanatokban is megmutatta a boldogulás felé vezető utat, éppen úgy, mint megmutatta valankor egy csillag a napkeleti böleseknek lézús bölesőjéhez vezető utat.

Nagyságod már évtizedekkel ezelőtt hintette az általános tisztelet és szeretet fájának magvát. A mag termékeny talajba került. Kikélt, virágot fakasztott, gyümölcsöt is hozott s azóta már terelvény fáva nötte ki magát, amelynek

mégis marad valami emlékem töle! Az ő csipke-kendője!

S a fajtalanom meg a szerelemnek abban a szelrohamban, amely most valami éles légonvont módjára keresztülfújta az egész valóját, az első emelet kanyarodójánál majdhogya bele nem ürtődött az élemdet (hatvan esztendő) Zippersap bárónőbe, aki a nevetésgy címősz valgalambszintű tavasi ruhájában, petyhüdt és fehérre rizsפורزot arcal akár a bohóc, ebben a pillanattal billegett ki nagy rátárona a maga lakásából, az inasától kiserve, aki szallagos, drapp felöltött vette utánna a karján.

— Ven csorsolya! — dünnögte magában Topppán, visszaszandítva a fölperézett dámára s aztán ujra lázasan kezdte gyömszölögetni a szöbben a kendőcskére. — Olga, Olga! Elteszem a kendőt emlékébe! Nem adom oda senkinek ezt a kendőt.

Feljutván a lakásába, bezárkózott a harmadik szobába. Mivel más butor nem volt már benne, csak az iróasztal (ez tudniülk nem az asszony hozta a házhoz), hát felült rá nagy keserűséggel és csökölta a kis csipkekendőit és közben tiszter is elmotyogta:

— Olga, Olga! Méri hágytál el engem?

— Nagyságos ur! — rázta meg egyszer a szobalány káncsét és nyomban kopogtatott is utánna az ajtón. — Element a kocsi. Feljöttém.

Az ostoba! — gondolta magában a fogalmazó, amiert úgy meggzavarták a fájó gyönyör e percében és még egy szenvedélyest csö-

a megrokkant székete vette két másíknak a tetejére (rakva a vállán) az anyád, az anyád, az anyád, és a vég hiszterikus haptja. Hogy miért is adtam be neki bolond-fővel-olyan remülten a nyáron a bromot, amikor rájött a görés, ahelyett, hogy kérté váltam volna, mint Nagy Sándor?

Hogy csupán a görösöt szerette volna-e a macedón hódító példájára kettévágni ezáltal, vagy az egész anyósát, arra már nem volt ideje gondolni. Mert ahogy a feleletelen új utolérvén a székezőelő embert, a hónaal dugta a törött szék lábát és föl jejteltette lovagiaság tudatával ismét följe vezetni érkeződni a lépés, a másik napzásmon, aki a rózsaszín selyemkanapét hozta le (négy lábával fölfelé fordítva) a fején, elbe áit a fordulónál és olyan képpel, amelyből már kisugárzott a külön borraról reménye, némileg szimpadiss modulattal finom, szégyélys, gyórtt csipkekendő tartott az orra elé:

— Tessék nagyságos ur! a kanapénál tállátam.

A fogalmazóban hirtelen megbizsergett a vér.

— Csipkekendő! — villant meg a fejében.

— Az óvé.

Hamar elkapta a napzásmon markából a becses ereklyét s ezért forintot nem adott helyette belé. Az érték csak a keserűödőket s a kanapés ember lé. A férf pedig szöbben a csipkekendő szorongatva fölfelé sietett.

Az ő kendőcskéje, — ismételtette magában növekvő tizalommal. — Hát mégis...

ármékában a jól teljesített kötelesség öntudatával már igen sokan megpihentek.

Most meg egy kötelességünk van hátra. Imát mondani az ezek örököse, adjon friss erőt és egészséget Nagyságodnak a további áldások működéshez, kérve Nagyságodat, hogy eddig tanusított jószágúted s áldozatkészséged az iparosság szemben továbbra is megtartsani sziveskedjék. Kérjük a magyarok a listáid, hogy Nagyságodat úgy a haza, mint családja a válmennyünk örömeire soká, igen soká éltesse!

Hegedűs Sándor, az Iparos Olvasókör alnöke szintén az iparosság nevében köszöntötte az ünnepelt, szívesen fogadott beszédében kikérve továbbra is azt a rokonszenved, amelyet Hajós Mihály a helybeli iparosok sorsa iránt eddig tanusított.

Ezután az ünnepelt Hajós Mihály kir. tanácsos emelkedett szószára, hogy általános figyelem között a könyvekig meghatott hangon elmondja köszönetét a nem remélt ünnepelésért. Szerinte ő erre rá nem szólgált, mert amit azt, azt kötelességük tette, amelyért nem várt elismerést. Örömmel dolgozik ezután is, mert a mi ünnepünk aról győzte meg, hogy közírányu munkáiban ott látja a polgártársai rokonszenvét és szeretetét. Végül áldást kért a városra és minden polgárra. — Hajós beszédét őrlési kelkesedés kísérte, mely csak percek múlva ért el.

Beszélt meg Gaál István kerkaszentmiklósi plébános, aki a váltság ember dícséret az ünnepeltben, és Gaál Lajos, aki a tizöltö-gyűlés nevét róta le a hálát az egykori megálapított és főparancsnok s a jelenlegi elnök áldozatkész személye iránt.

Asztalbotán után a zene hangjai és pezsgő jövedv mellett a reggeli órákig kitartott a közönség, mely egy pártalmu tevékeny ember méltó ünnepeltetésének szép emlékeivel távozott el az ünnepély színhelyéről.

Reform a házasságbán.

— Egy életrevaló mozgalom. —

Megszívlelvén, fontos mozgalom indult meg országban, amelyet helyeselni és támogatni kell minden művelt embernek. Arról van szó, hogy az apróléki számlált fertőző és átrótkelőbb betegségek már évek óta ugyszólván megzideknek az emberiség. Orvosok és nem orvosok általános véleménye szerint e rettenetes pusztítás ellen csak egy orvosság segít: minden házasságkötés előtt orvosnak kell eldöntenie, hogy úgy a léány,

koiva a csipkék (Olga, Olga, te vagy a legszebb nő a világon! — vágyt ekközben tompán,) majd a kendőt zsebreágván, ajtót nyitott.

No mi is Julcsa? Elmentek? Elvitte mindent rendesen? — El, nagyságos ur, — felelte a természetes szabályán és szikzólvá füzte a szavához: — De hogy a ménkü csapjon a tolvajaiába, cliopták a finom csipkekendőmet!

Toppán hirtelen úgy érezte, mintha forogni kezdene vele a világ. A következő pillanatban szinte gépiesen rántotta ki zsebéből a csipkét és az ámuló cselednek a képe elé tartotta.

Ezt? Hát hogy kerül magához a nagyságos asszonyunk a csipkekendője, mi?

S olyan dühösen nézett a szobalányra, hogy az elnevette magát: — Miért tetszik már úgy haragudni? Szé a kendő nem az övé volt, hanem...

— Hanem? — nyugtáz szavába elképedve a férj.

— Hanem az öreg Zipperspach méltóságáé! A Jean adta nekem ajándéka, az inasa. Aztán ösztönszerűleg is hátraugrott. Szerecsensé, mert Toppán ur az egyszer konolyan nyakont ütötte volna. Hogyisne! Teljes félony keresztyű csokolta, mint az őrlit, annak a kifizerosított, hatvanstendzöt vén csorosznyának a csipkekendőjét.

ZS. L.

mint a férfi nem szenved-e valami átrótkelőbb bajban, amely esetleg megfertőzi a gyermeket is. — A figyelemre és pártolásra méltó fontos mozgalom a „Házasság- és Családügyi Szemle” szerkesztésébe indította, mely kikérven az egész ország véleményét, törvényjavaslattal fog a parlament elé járulni. Nevezett jogi lap a következő érdekes felhívást bocsátotta ki s küldötte meg lapunk szerkesztésének:

A szabad Amerika egyes államaiban már régóta törvény biztosítja, Németországban pedig most szándékoznak törvényjavaslattal biztosítani az államattal azon jogát, hogy beleyeljen a házásúni szándékozó felek egyezs szabadságába.

Erős kézzel fel kell fedni azt a leplet, mely eddigi amnyi lelkeltlen fizető, amnyi romboló betegséget és a jövő mekközé satnyáságának amnyi ördöklő csirját rejtegette magában. A szabad gondolkodás korszakában félre a buta ájszémremmel! Az államattalonnak nemcsak joga, de kötelessége is, hogy teletes törvényekkel hátszázda körül a házafelkek, a jövő nemzedék: saját népe egészséget, mely ma kényserítő törvény hiányában a betegségek ezernyi álatomosa, de amall ördöklőbb csiráival van megfertőzve.

A felvilágosult, műveltebb elemek önszántukból ma is igénybe veszik házasságuk előtt az orvosi tanácsot; a 16-ik éven aluli kiskorúak pedig csakis orvosi vélemény alapján kaphatnak házasságkötésükhöz miniszteri dispensációt; miért ne lehetne e fel-éltékedést ma a mikor a női és férfi-nemnek egyaránt megvannak saját nembeli orvosaik, — kénszerítőleg általánosítottan?!

Hatóságok orvosi vizsgálata kell kötelezni a házassalankók! Csak egészséges egyének köthessenek egymással házasságot! Ostobaság szégyenkeznünk! Amivel a természet felruházott bennünk, — az nem lehet szégyen és eltilkölés tárgya! Ismerjük meg azt, akizhe egy egész élet láncái fognak füzni!

A különféle nemi vérbetegségek, tüdővésztlő, görvélőkörtől, epilepsziától, az örültség és egyéb átrótkelőbb fertőző betegségekől menthettek meg önmagukat, családunkat, a nemzetet, ha az általános orvosi vizitáció kötelezővé tesszük. E végből törvényjavaslato! fogunk a magyar parlamenthez benyújtani!

Addig is népszáva a barátaink hívjuk fel az ország egész közönségét: orvosokat, ügyvédeket, bírákat, és férfiant az egész lakos társadalmat, nőket és zenitakat egyaránt (18 éven felül) Minden érdeklődő közölje véleményét a tekintetben, hogy kötelező legyen-e az orvosi vizitáció és hogy mily betegségek és mely indokok miatt legyenek házassági akadályok?

A vélemények a „Házasság- és Családügyi Szemle” felőlés szerkesztője, dr. Gerő Ernő ügyvéd (Budapest, VII. Erzsébet-körút 17.) címére intézendők. Minden egyes beérkezendő véleményit kívánságára a beklüdo névalírásával vagy enklüdo új a szakajónkban, mint összegyűjtve külön könyvben kiadunk és az orvosi vizitációra vonatkozó törvényjavaslattal együtt a magyar parlamentnek előadandó véget benyújtunk.

Ehrlrich Pál, a híres frankfurti professzor, a vérbetegségek szent feltalálója, hozzánt intézett táviratban is nyilatkozott már, hogy a házassalundok orvosi vizitáció alá bocsátandók és hogy a vérbaj, mi abból a beteg teljesen ki nem gyógyul, házassági akadályul szolgáljon.

Százezreknék a véleménye minél előbb gyűljék egybe, hogy amall hatalmasabban demonstráljuk a törvényjavaslataink az egész nemzetre és az emberiségre kiterjedő sürgös fontosságát!

Szent Péter Göcsejben.

Fint a menyében az Ur ily sokára fakadott: „Péter, Péter, tedd be a menyország kaput! Már megint tele van valamennyi csarda, Az égre is feltör a kurjantás, páma; Egy kiesit ledültem az ágyra, hírem; De tven láma közt nem tudok aludni!” — Szent Péter a kaput mindjárt be is tetted, De ezzel meg nem lett a bajod, segítve.

Belangózt az én is a láma, az ének. Egyeztet csak az Urban két retentő méreg Es mondó Péternek mergesen ezeket: „Ide hallgass öreg, hegyezd a füledet! Villám-parápdát a felbokke hogy be, Ez tven láma, szállel te az omlelő!” — Lektide s egy anygalt is adott meljeje, Aki a mutalok neveit jegyezze.

S monda: kinek neve fel lesz oda írva, Retentő szagura büntetés szab arra. — Leszállítottak letten és a földön járva, Az utjokba akadt egy göcsői csarda, Be is mentek mindjárt; — ott henn a csardában Legyenek leányok, hűm megcsarjávában; És amint az anyagi és Péter bentek, Egyik anygal melje le is telepedtek.

Letelpelek s nevetek jegyzetek, No, hanem mondhatom, szep dolgot végeztek; Az Ur tele az égben várta őket egyre, Ha tudta von, kiket küldött le a földre! Varta őket, várta, hűm megcsarjávában; Reggeltől estig, estétől hajnalig, Várakott egyre, de hiába várta, — Mig egyéj ejetlen két retentő láma.

A zai egyre hangzott az eghez közelebb, Az égben Szent Péter hangjára ismeretek, Szent Péter hangjára és az angoltára, Ajlokunk harsogott vég göcsői csarda; Cigány is volt velük, szegény várandó lélek, Kik utjában ketten epienskék; Ma halt meg es lelke szállel az egzekbe, Harsogott Szent Péter, — Huzzad a tülembé!*

Az Ur emek láttán nagy haragra lobbant, Szörnyo haragot mélt az ég is dobant, És így szót Péterhez: „Ven akasztófa, Így kell teged látnom, hűm bokretája; Az anygal jegyzéket pedgelen elvitte; Vagy nem göcsői csarda jár be a csarda; Közölök az Ur is parat elősvolt, Ivásról, csokról szót, — szörnyen botranokozott.

Menye lélekét ketten, Péter és az anygal; Tancolta, dalolta, Börtöl rekedt hangon, Ozalot Péter egy lokosra is tett zert, Ozalot kopogattá a menyéi flaszert; Ma, ki hált Péter, — az anygal is, — „Jöcsői csardának, Uram, nemsen párpa! Gúszu tud, leledni el nem tudad szót, Ha a Becsalban velünk lett volna!”

Hat a csarda lánya, szeme hogy ragyogott, Uram, az egeken nem látsz oly csillagot! Tancoltaim is véle, ölelde derékat, Hűm, mint a rozsa, várandó az anygialt! — Majd mit tett, anygialok nem láttak ily esodat; Akátpak két kézzel az Urmak derékat! S vele szállel tven, hűm megcsarjávában, Hogy a meny alja is remegett alatta.

Máspan arát az Ur, ahogy reggel felkelt, Megváltás szentül az anygal és Péter, Dr. boris haragja vég derme vállott. És a vetkeskénk szvíró megbocsátott; Majd a történetből az Ur is belátta, Hogy megis kedve nek a menyéi csarda, S mutalást hogyan szűnt emekben, Mikor ottan meg a szentek sem különék?!

S hena ma a csardából nóta tör az égre, Bekén túrt az Ur, nem harszagit étte; Megkibekette a derék Péter bátya, Ki a koremsárosok legihébe barátja.

(Budapest).

HJ. REVERENCSCS ISTVÁN

Gyermekgyilkosnya.

Holttest a trágyagödörben.

— Saját tudósítónktól. —

A fölünk nem messze levő Lovász közszégből rémes gyermekgyilkosság esetét jelentettek tegnap az alsólendvai kir. járásbíró-járnál. — A vérlázító eset bővebb részletei még hiányzanak, s csupán annyit tudunk, hogy egy állati anya, Szabó Józsefné lovászi asszony újszülött kis gyermekét tegnapelőtt, pénteken éjjel megölte, és hogy tette ki ne derüljön, a kis áldozatot elásta a ház udvarában levő trágyagödörben.

A kis holttest tegnap reggel olykép jutott nyilvánosságra, hogy a malacok és csirkék kikaparták a trágyából és így a házbeliek ráadtak.

A meglopó nyomozás arra a meglepő eredményre vezetett, hogy kiderült, miszerint a gyilkos anyának büntására is volt, aki egy veszelny idővel előt világra hozta a gyermeket, azután segédekzeit az újszülöttet a láb alól eltenni. Az eddigi nyomozás adatai szerint valószínűleg Cseke Józsefné szit. Hóbor Rozsi nevű ottani asszony a büntárs. Cseke Józsefnéről az a hír kering, hogy nem ez az első ilyenféle szereplése.

Tegnap úgy Szabónét, mint állítólagos büntársát a dobr-i csendőrség kihallgatta, de a kihallgatás eredményéről s az eset részleteiről csak jövő szombatkán írhatunk. — A nyomozást erőleves folytatják.

HIREK.

Egyházmegyei hírek. Dr. István Vilmos megyéspüspök Mórész Lajos kaplánt Csesztregről Sárvárra helyezte át. Helyébe Sütő Ferenc újműsét kaplani minőségben küldte. Stefanics István kaplán Letenyéről Keszteményhályfára és Virág Miklós kaplán Szentgyörgyörről Letenyére helyeztette. Végül Szép Ferenc újműsét kaplani minőségben Szentgyörgyölygre és Kis Kálmán újműsét kaplani minőségben Bellanera küldte a megyés püspök.

— **Nagylelkű adomány.** Gróf Baththyány Pálné urnó a Zalaegerszeg alapítandó gyermek-kórház alapjára kezdetet koronáz adományozott.

— **Eredménytelen szoborpályázat.** A Csány-szobor bizottsága szombaton döntött a beérkezett 18 drb. pályamunka fölött. A bizottság a beérkezett pályamunkák közül egyet sem talált a kivételre érdemesnek. Most a hat legjobb pályamunka készítői között újabb pályázatot tűznek ki, addig természetesen a pályadíj kiadásával is várnak. Az új pályázatban Istók János, Kolozsvári Szeszak Ferenc, Győri Pfeffer József, Nemessanyi Andor, Kara Mihály és Lukácsy Lajos művészek vehetnek részt. Az újabb pályázatnál — mint halhalk — a bizottság ki akarja zárni a sajtó és a közönség véleményét s ezért zárt pályázatot akarnak. Ez ellen tiltakozni kell. Nem szabad elfelejteni, hogy az összegyűlelt pénz egy igen nagy részét éppen a sajtó hangozta össze, — s akik összeadták, az a közönség volt, melyet most mérlelni akarnak.

— **Nyilvános nyugtázás.** A vasúthoz vezető út mentén lévő Szent-Simon szobrot a múlt héten kijavították és kerestessé látták a műemlékmunkálatok költségeire a következők voltak az össze hozzájárulni: Alsólendva Takarékpénztár 10 korona, Alsólendva-Vüdké Takarékpénztár és Balazs József (Köt) 5 — 5 kor., Ermenyi János id., Bors István, Ivancs György, öz. Krajcsics Jánosné, Toplak János, ör. Gizdaj János, Oriás Jánosné, öz. Neubauer Andráse, Golenár Júlia, Tomka Mihály, Matyasovszky Vince, Horváth István és öz. Baranyó Kálmáné 1—1 korona, Sáfár Ilonka, Fuchs János, N. A. Siszegyi József 80 — 10 fillér, öz. Heyes Lajosné 90 fill., Köllér Mártonné, Tona János, öz. Simonka Lajosné és Tona József 30 — 50 fillér, öz. Ungert Ferencné, Kiss Imre, Fehér István, Horváth Miklós, Ferber József, Fehér István Kovács, Toplak Károlj, N. A. Slapsi József 40 — 40 fillér, öz. Tona Gábor, Ritlop Pálné, Sebestyén Jánosné, Franciscs Sándorné, Kaufmanné, Hammer Gyula, Gerencsér János és Ferenczek Mihály 30 — 30 fillér, Galits Tamás, Torók József, Belovits Ferenc, Fischer Ignác, Belső Mariska, Füzsar István, Nagy József csendőr, Szabó Vince, öz. Nagy Józsefné, öz. Gazdag János, Gazdag Ferencné, Weber Andoré, Hegedűs István, Hegedűs Lajos, Ünger Juliska, N. A. Simonka Jánosné, ör. Augustusné, Horváth József, Hartmanné Ede, Hegedűs Eiek tantó 20 — 20 fillér.

— **Vívó-vizsga — táncmulatság.** A két hét óta városunkban időző Sanezi Lionello ólász mester tanítványai naponként szép sikerrel gyakorolják a vívást. Szezei előadásra könyved, mutatványai erős tehetségre vallanak. A vívóiskola növendékeinek az a tervek, hogy az egy hónapra tervezett tanulmány befejezése után, a jövő hó elején nyilvánosan levizsgálják. A vizsga táncmulatsággal lesz egybekötve, melyre meghívó után hívják meg a közönséget.

— **Gyufa a gyermek kezében.** Hétről-hétre hird adunk olyan tüzésekről, melyeket tudatlan apró gyermekek óznak azáltal, hogy a pajtában vagy más tűzveszélyes helyen gyufával játszadozván, az égő gyújtót a szalma köze dobják. De hiába való az intelem és a sok szomorú példa, a szülők még most sem okultak a mások szerencsétlenségén, hiába tanácsolják nekik, hogy vigyázzanak a gyufára, ne engedjék a gyermekek

hozza férni. A múlt héten ismét egy családot juttatott koldusbóra a szülői gondatlanság. — Az alsólendvai járásban lévő Kerkánmetfaluból jelentik, hogy június a 9 éves Ringbauer Gyula a szomszédjuktól lakó Orbán Pál pajtájában égő gyufával játszadozott. Egyszerre felfűt és láng csapott ki a gyutékony papja ajtaján, s még midelőtt az őrléshez lehetett volna fogni, a lángok átcsaptak a lakóháza is, úgy, hogy Orbánnak két óra alatt mindene odaégett. A kis fiu még idejekorán kimenekült az égő pajtából és elbújt a szülei házában. — A kar mintegy 2500 korona.

— **Elaludt vasuterv.** Vezető helyen foglalkozunk az Alsólendva-letenye-nagykanizsai vasuterv sorsával. Hieronymi Károly keres. miniszter 22 vicinális vasút tervek terjesztette a képviselőház elé, de ezek között nem volt a letenyei vasuterv. Arról értesültünk, hogy Letenyén és Nagykanizsán mozgalmat indítottak egy monstre-küldöttség szervezése érdekében, mely küldöttség hivatalos volna a miniszteriunnál eljárni. A küldöttséghez való csatlakozásra minden bizomlyi felkerik az alsólendvaikat is, s mi hisszük, hogy lesznek városunk vezető emberei között olyanok, akik meghozzák ezt az áldozatot a vasút érdekében.

— **Megkerült kisleány.** Legutóbbi számunkban megírtuk, hogy az alsólendvai járási főszolgabíró közöri Horváth Veronika, egy 10 éves muranyesi leányt, aki Alsólendván nyomatlanul eltűnt. Most arról értesülünk, hogy a kis leány a minap hiba nélkül megkerült. Még szülői kétségbeesetben keresték, addig ő egy ismerősük-nél tartózkodott, aki csak akkor vezette haza a kis leányt, mikor értesült róla, hogy a szülők a kis Veronát keresik.

— **A Keszthely-hévízi villamos.** Keszthelynek már igen régi terve, hogy Keszthely és Héviz között villamos vasutat létesítsenek. Ugy látszik, végre valahára sikerül a keszthelyiek régi óhaja, mert a képviselőtestület a villamos vasútra 80,000 korona törzs és 40,000 korona elsőbbségi részvényt jegyezt.

— **Az idei népszámlálás.** Tíz éve annak, hogy népszámlálás volt. A szokásos nemzetionális megállapodás szerint a folyó év végén ismét lesz népszámlálás. Az erre vonatkozó törvényjavaslat már a Ház asztalán fekszik. A népszámlálásra vonatkozó előleges intézkedéseket azonban már megtették. Zalavármegyeben a népszámlálásra Arday Lajos alispán felügyelte alatt a járási főszolgabíró, a községi előjárók s a számláló biztosok közreműködése mellett számlálópapok ismét történt. A számlálást január 1-től 10-éig kell megvéteni, mely idő alatt a biztosoknak köztetik összes lakóit, sőt a köztet területén tartózkodó idegeneket is összeszámolni tartoznak. A számláló biztosok munkáját az illető községek jegyzői vizsgálják fölül, akik e munkát elvégeznie és a népszámlálás anyagát legkésőbb január 31-ig kötelesek a járási főszolgabíróhoz bekielíteni. A főszolgabírák a járási anyagát 15 nap alatt egyenesen a központi statisztikai hivatalhoz fogják juttatni s melyet a statisztikai hivatal földolgoz. A törvény szigorúan kötelez mindenkit, hogy számlálólapján igaz adatokat valjion be. Az anyag földolgozása több mint egy évi nehéz órási munkát igényel, így csak 1912-ik év tavasza körül tudható meg a népszámlálás eredménye.

— **Falusi csendélet.** Vasárnap este felé a lendvavölgyi lecsapolást tejesítő munkások közül többen összevessztek, úgy, hogy rövid idő múlva egy egész kis csata fejlődött ki közöttük. A veredésben Kőrösi Pál, Bauer Katalin, Horváth István, Lippai Mátyas, Ambrus Antal, Tóth Viktória, Ambrus Lujza és Ambrus Dániel vettek részt, kik közül Ambrus Antal és Tóth Viktória súlyos, Ambrus Lujza és Ambrus Dániel pedig könnyű testi sértséssel maradtak a csatában. A sérülteket ápolás alá vették, s az esetet teljesítették az alsólendvai kir. járásbírószéghoz.

— **Elvítte a kutyt.** Eddig csak azt olvastuk, hogy a megégett alkalmazott elvitte a főnöke penzárát vagy a feleségét. Most azonban a pápai főbíró a következő szokatlan köröszet adta ki: Kalmár Odón ok. segédjegyző folyó évi június 20-án a dákai körjegyzői lakból ablakon át megszökött s magával vitte Neupor Kálmán dákai körjegyző tulajdonát képező, májbarna színű, rövid szőrű, kisebb növesű „Hektor” nevű viszláját. Ugy a kutyt, mint a szökevény segédjegyzőt körözik.

— **A hatóság figyeimbe** ajánljuk az alábbi sorokat. Nem tudjuk ki volt az illető, de elég rossz lélekről vall, hogy egyik éjféli valamely pücegödélbe az ürülékkel behorjadt a Nagy-sánc vizébe. Azóta az utalatos szag megtöltötte az egész környéket, nagy megbotráncokozásra azoknak, akiket utjok arra visz el. De még undokabb cselekedet ez akkor, ha tekintette vesszük, hogy a Nagy-sánc vizében fürödnek is, az egész város ott mosat és az állatok itatják belőle. Könyves megtörténhetik, hogy az állatok megbetegednek a fertőzött vizről. Jó volna, ha az illetékes hatóság kiküldtatná az a környémet ember, aki a köztisztaság elleni eme durva merényllet elköveté, és példás megbüntetésével a hasonló malacságoknak elejét vénné.

— **Hatál a forró vizben.** Végzetes szerencsétlenség történt szombaton Magodó-pusztán. Özv. Komarovics Jánosné kenyeret süttöt, miközben e; nagy fazék forró vizet állított a pitvarba. Amig az asszony néhány pilantera bement a szobába, másfél óra József fia belesett a forró vízzel telt fazékba. A kis gyermek oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy néhány percnyi kilóndás után meghalt. A gondatlan anya ellen az eljárást megindították.

— **Kettejű gyermek.** Salföld zalamegyei községben egy szegény asszonynak kétféle gyermeke született. A csodaszülöttnek megblumtata az égésé falu. A gyermek csak néhány óráig élt.

— **Ki lehet községi bíró.** Eddig úgy tudtuk, hogy minden községben elöljáró elvett kétszázalékos bíró, legaz, hogy a bírói pályák tekintély is kell, ezt pedig faluhelyen leginkább a jó mód adja, de azért sok szegény és józanlelkű, természetesen eszi gazdát választottak már meg bíróknak. Ezuttal azonban másképp lesz. Legalább Csanádmegegyben. Nagylak községe ugyanis határozatot hozott, hogy csak az választható meg községi bíróvá, akinek legalább huszezer korona vagyona van. És ezt a határozatot Csanádmegegy közigyűlése is jóváhagyta. Akinék tehát egy-két ezer koronáján kevesebb vagyona lesz, az többé nem lehet bíró, ha mindjárt több esz van is, mint egy káptalanának. Nagylak e furra határozatával példát adott az ország összes községeinek. Most már csak arra lennének kíváncsiak, hogy pl. Orosháza, Magyarország legnagyobb községe vajon minő vagyonekpesztéshez köti jövöre a bírói állást? Mert ha Nagylakon huszezer koronát érő vagyont kell kimutatni a bírójelöltnak, akkor Orosházán legalább is tiszzer annyit kellene kimutatnia.

— **Elkészült a sorozási tervezet.** Zalavármegye alispánja a hadkiegészítő parancsnoksággal egyetértőleg megállapította a sorozás utazási tervezetét. A tervezet szerint a sorozás júli. 25-én venné kezdetét, ha arra az ujoncmegajánlás megtörténne. A tervezet ezuttal hat heti időtartamra szabja a sorozást, a rendes nyolc hét helyett és akként van összeállítva, hogy egy-egy sorozási napra legalább háromszáz állítástköteles állítandó, hogy azok közül legalább kétszázat meg kellessen vizsgálni. Ha július 25-ig sem szavazza meg a parlament az ez évi ujonclétszámot, a sorozás későbbre marad.

Névjegyek

izléses kivételben és olcsón

1 órában belül

elkészítettnek

Balkányi Ernőnél, Alsólendva.

— **Hidépítézet.** A pozsony-vasaradi állami közúton 4 fahíd helyreállítása vált szükségessé: az 5350 koronával előirányzott munkálatokat a zalaezerszegi m. kir. államépítészeti hivatal az augusztus 8-án megtartandó versenyfoglaláson fogja vállalatalba adni. A muraszendrőhöz—ligetvári és az aligvár—pákai fű. közúton több híd és átvezér újrapítése vált szükségessé; a szükséges munkálatokat a zalaezerszegi m. kir. államépítészeti hivatal az augusztus 6-án megtartandó versenyfoglaláson fogja vállalatalba adni.

— **Kivándorlasi Trieszten át.** A Trieszten át lebonnyolított tengerentúli forgalomról kimutatást küldtek be hozzánk. E szerint Trieszten át a múlt évben 21.479 utas vándorolt ki és 7147 utas jött vissza. A legérdekesebb e kimutatásban, hogy nem kevesebb, mint 4624 magyar vándorolt ki Trieszten át. Ez annál feltűnőbb, mert hazánkban tudvalegöleg igen erős nyomást gyakorolnak a kivándorlóokra, hogy Fiumén át utazzanak. A magyar hatóságoknak nem ártana kutatni, mily módon jutnak a magyar kivándorlók ily nagy számmal a konkurens trieszti kikötőbe.

— **A tajtékpipa alkonya.** Lassankint közeledik az az idő, amikor tölték nem lesz tajtékpipa és a pipás emberek többé nem gyűjtik a tajtékpipára. A tajték igen elterjedt ásvány ugyan, de a törökországi tajtékeleken kívül másutt sehol sem fordul elő olyan nagy mennyiségben és olyan tiszta állapotban, hogy érdemes volna szedni. Igaz, a tajtékszükséglet sem valami túlságosan nagy, de a tajtékpipát mégis sokan kedvelik és azért a természetes tajtékelepek lassankint ki fognak merülni. A tajtékpipát akkor majd olyan pipa fogja pótolni, amelynek anyagát egy Dél-afrikában honos tökfaj fogja szolgáltatni. Ennek a tökfajnak a gyümölcse pipaalku és épp olyan színi, mint a tajték, úgy, hogy csak ki kell vájni és készen van a készítő pipa. Az ára se kicsi, úgy, hogy méltán foglalhatja majd el a szintén nem olcsó tajtékpipa helyét. Ha azonban ezt a tököt, amelyet tajtéktöknek neveztek el, Európában is sikerül természetesen, így természetesen olcsó lesz és akinek kerje van, maga természetesen a pipát a kertben.

— **Verekedő legények.** Vasárnap déltáni vörös verekedés volt Kúhárd Antal muraszegyi koresmájában. Norecsics Ferenc szabadszóló katonába négy murahéyi legény belékölt, majd pedig megrohanták és súlyosan összeverték. — A verekedők Vohár István, Jerics István, Jerics Iván és Brinecz András voltak, kiket feljelentettek az alsólendvai kir. járásbírósnágnál.

Tanoncul

egy fia azonnal felvétetik. Egy vagy két polgárit végzett előnyben részesül.

SIPOS LAJOS

épület- és disznubádogos Alsólendva.

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajosok, ferdeízületes és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. félémelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljes díjtalanul rendelkezőre áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egényi speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által felismeretesen felvizsgálatnak s pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

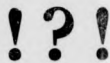
Higiénikus cikkek a legfinomabb minőségűben, orvosilag ajánlva és sterili záva. — Feltettélt megfizethetők. Tucatankint 2-16 koronáig.

Úgyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszerével és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul is zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Mérleghitelesítettés

Mérlegjavítás

Mérlegkészítés

Főműhely: NAGYKANIZSÁN.

FIÓK:

Alsólendva, Balatonboglár, Tab, Vasard és Körös.

Mérlegjavítás és mérlegek hitelesítettése!

Értesítem a n. é. mérlegtulajdonosokat, hogy Alsólendvai, Nagy Ferenc Kovács házban

egy nagy-szobásu mérlegjavító műhelyt

állítottam fel, ahol mindenféle mérleget gyorsan kijavítok és hitelesítek.

Kaphatók súlyok, méterek és ürmértékek!

Kiváló tisztelettel KOHN SAMU mérlegkészítő.

Be nem szállítható mérlegek kijavításához elsőrendű munkáimat küldöm.

Alsólendvai járás

új községneveinek jegyzéke megjelent

és drbonkint 6 fill.-ért kapható Balkányi Ernőnél Alsólendva.

Alsólendvai, a főút 77. számú

ház,

mely 2 bolthelyiségből és több lakásból áll, azonnal ELADÓ. Bővebbet az Alsó-utca 175 sz. alatt az emeleten.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban, olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy rakár fali-, ébresztő- és zsebórákban, arany és ezüstláncokban, valamint látszereszei cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Vasard.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menysz-
szonyi kelengyek, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTHN BÉNO fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyászlelen norimbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületla- és szénraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindenmü építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszafalu.
BADER HERMAN építész. Kész cipők raktára.
BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.
BECK MIKSA stüdeje.

BELLOVICS FERENC ácsmester. Végez minden acsmunkát helyben és vidéken.
„CSIPKÉS” vendéglő Hosszafaluban.

DEUTSCH KÁROLY vegyeskereskedő Hosszafalu.
DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.
ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglamester Hosszafalu.
ERMÉNYI JÁNOS bábú- és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMI teglagyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.
FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norimbergi-, rövid-, diszmi-, játék-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék ural-divat cikkekben.

FARAGO ISTVAN borbély és fodrász.
FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FÜRST LAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.
FÖLDES MOR kávéháza Csáktornya.
FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rodics.
GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norimbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkoc.
GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizek vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszertü készítését.

GÁL JOZSEF molnár Peteshaza.

GÖNCZ GABOR pékmester (Tüske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengergőzmalom új ber-
lője ajánlja újonnan alakított malomát minden-
nemü gabonák őrlésére.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgygyölgy.
HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.
HORVÁTH LAJOS borbély, illatszerek raktára.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegersz-
g. Gyűjtőtelep Alsólendván „Angol Szabó” üzletben.

HORÁK ODÓN bútorkereskedő és asztalos Csáktornya.
IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszafalu.
KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyán.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász Alsólendván.
KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindenmü
betonmunkát. Kész csövek és hidak kaplatok.

LEVASICS FERENC építőiparos.
LOVÉNYAK VINCE borbély és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasince.
LÄCHENBACHER JOZSEF vendéglős Zalabaksza.

MAYER ODÓN órás és ékszerész. Nagy raktár
china-ézszt árúban.

MAYER JOZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti.
Nagy választék vasalások és lakarektüzhelyekben.
Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, pálmkofozde.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.
MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- asági
gép-, szén-, cement- és malomok raktár.

MÜRSICS LAJOS építőiparos.
MOLNÁR JOZSEF és GODINEK szoba- és címfestők.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője.
NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.
POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-árúda.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Doklezsin).
RÁPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván,
a hegyen). Elvállal minden és szakla vgmunkát.

RÉICHENFELD SANDOR meszáros.
ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.
REICH H. vegyeskereskedése Nagypaltona.

SCHWARC KÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros
SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár
SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varnasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászti.
SZABÓ BELA kávéháza Sarvár.

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszafalu
Alsólendva. Minden és szakmalma vágó dolgot elvái-
lal úgy helyben, mint vidéken.

SIMONKA ISTVAN kömüves (lakik a hegyen.)
SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.
SIMONKA JOZSEF ácsmester, Alsólendván.

SEBÖK FERENC háza a Malom utcában elado.
SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Főutca.
SZOMI FERENC asztalos Hosszafalu.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
TORÖR SANDOR építész és borkereskedő.
TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özv. TÜSKE FERENCNE vendéglős.
TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és
cement-raktára és cement-árú készítése.

TURNAUER BELA kereskedő és vendéglős Murarev
VARGA MÁTYÁS a szőlőtelegen ólészén eladó fas
és zöldsé szőlővanyonokat a legjobb bor- és esemege-
fajokban. Külfönsen ajánlja a közege oltyanyonokat
Szőlőtelepüsten helyben és vidéken oltsón elvállal

WORTMAN BÉNO rüfös- és díctartó kereskedése.
WALTERSDORFER ADOLF meszáros.
WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendü férfi-szabó.
WEISZ LIPÓT férfi- és női divatúra üzlete.
A világhíri vaci Kobrak-cipő egyedül raktára.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Günterházza.
ZOMBORI MIHALY higienikus fodrász terne.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai
Hiradó“-ban.

Vasúti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Reggel	6 óra 25 perckor
	Délután	2 " 17 "
	Este	8 " 27 "
Csáktornya felől:	Reggel	6 " 55 "
	Délután	2 " 03 "
	Délután	5 " 21 "

Indulás.

Csáktornya felé:	Reggel	6 óra 34 perckor
	Délután	2 " 27 "
	Este	8 " 43 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel	7 " 10 "
	Délután	2 " 18 "
	Délután	5 " 36 "

ÉRTESETÉS.

Tisztelettel értesitem Alsólendva és vidéke n. ért. közönségét, hogy
a már két évtized óta fennálló és jó hírnévnek örvendő

vegytisztító és műfestő intézetemet

Zalaegerszegen, Csányi-utca 19. sz. alatt

villanyerőre és a legújabb gépekkel berendezett gőzmosódával

kibővítettem, hol mindennemü fehérneműek, ingek, gallérok, kézelők stb.
mosását és tisztítását elsőrendü fővárosi szakképzett munkásokkal végeztetem.

Szíves megbízásait kérve, előre is biztosíthatom a legfontosabb ki-
szolgálásról s vagyok

kiváló tisztelettel

HAAS MIKSA.

Gyűjtő-telep: „Angol Szabó“-nál Alsólendván.